

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 759/2025
26.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић чланова већа, у парници тужиоца „Аутобизнис-НСЗ“ Д.О.О. Нови Сад, кога заступа Лука Лабус, адвокат из ..., против туженог АДО „Миленијум осигурање“ из Новог Београда, кога у ревизијском поступку заступа Нађа Самац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2156/25 од 02.10.2025. године, у седници одржаној 26.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 2156/25 од 02.10.2025. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Привредног апелационог суда Пж 2156/25 од 02.10.2025. године и пресуда Привредног суда у Новом Саду П 1010/24 од 08.04.2025. године, и пресуђује:

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, тужбени захев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од 151.730,00 динара, са каматом по Закону о затезној камати од 08.07.2024. године па до исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом накнади трошкове целокупног поступка у износу од 34.000,00 динара, у року од 8 дана по пријему пресуде.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 2156/25 од 02.10.2025. године одбијена је жалба туженог као неоснована и потврђена пресуда Привредног суда у Новом Саду П 1010/24 од 08.04.2025. године којом је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 151.730,00 динара са затезном каматом од 08.07.2024. године па до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 82.270,00 динара са затезном каматом од дана извршности па до исплате.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено, преко пуномоћника адвоката, уложио ревизију због погрешне примене материјалног права. С позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају Врховни суд је оценио да је посебна ревизија туженог изузетно дозвољена, а ради уједначавања судске праксе.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, дана 15.04.2024. године у ... је дошло до оштећења возила „Шкода“ годиште, број шасије ..., регистарских ознака ...-..., чији је корисник тужилац. За насталу штету искључиво је одговоран осигураник туженог. Тужилац је поправио предметно возило у ..., власника АА, предузетника из За поправку возила предузетник је испоставио рачун .../... са прилогом (спецификацијом делова ситног и потрошног материјала), на износ од 910.380,00 динара, од чега се на ПДВ односи износ од 151.730,00 динара. Износ од 758.650,00 динара је у вансудском поступку тужилац исплатио туженом 10.06.2024. године. Утужени износ од 151.730,00 динара односи се на ПДВ који је, према чињеничном утврђењу, тужилац платио предузетнику који је ауто поправио.

Код тако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови образлажу да се накнада штете досуђује у износу који је потребан да се материјална ситуација оштећеног доведе у стање у ком би био да није било штетног догађаја а да у случају оштећења ствари и њене поправке накнада штете представља износ потребан за поправку ствари, да је право тужиоца да штету поправи у овлашћеном сервису који је као порески обвезник дужан да израчуна и задужи купца порезом на додату вредност, да је обрачунати ПДВ део новчаног износа који је потребан за поправку настале штете што значи да је у смислу одредбе члана 23. Закона о порезу на додату вредност, те одредби члана 897, 901. до 902, 929. и 940. Закона о облигационим односима тужени у обавези да наведени износ плати тужиоцу.

Врховни суд налази да су нижестепене пресуде засноване на погрешној примени материјалног права.

Међу странкама није спорно да је тужени осигуравач возила којим је нанета штета тужиоцу те да је наступио осигурани случај који за последицу има обавезу туженог да исплати накнаду из осигурања. Спорна је висина ове обавезе у делу који се односи на порез на додату вредност (ПДВ).

Обавеза осигуравача из уговора о осигурању јесте да оштећеном лицу, односно осигуранику, исплати накнаду из осигурања. Надаље, у имовинском осигурању висина накнаде зависи од: 1. висине настале штете, 2. осигуране суме и 3. вредности ствари, па се не може из осигурања добити више него што износи штета али у границама суме осигурања и највише до вредности ствари. То даље значи да сваки од наведена три елемента може бити горња граница накнаде из осигурања, а да сама накнада може бити и нижа од тих вредности. Када је у питању први наведени лимит – висина штете – то значи да она може износити онолико колико је стварни економски терет оштећеног, овде тужиоца.

Тужилац јесте платио ПДВ сервисеру, што произлази из утврђеног чињеничног стања. Међутим, нижестепени судови занемарују одредбу члана 29. Закона о порезу на додату вредност којом је прописано у ставу 1. тач. 1. да обвезник нема право на одбитак претходног пореза по основу набавке, производње и увоза путничких аутомобила, мотоцикала, мотоцикала са бочним седиштем, трицикала, четвороцикала, јахти, чамаца и ваздухоплова, објеката за смештај тих добара, резервних делова, горива и потрошног материјала за њихове потребе, изнајмљивање, одржавање, поправки и других услуга које су повезане са коришћењем ових превозних средстава, као и добара и услуга који су повезани са коришћењем објеката за смештај тих добара, у ставу 2. да изузетно из става 1. тачка 1. овог члана обвезник има право на одбитак претходног пореза, ако превозна средства и друга добра користи искључиво за обављање делатности: 1) промета и изнајмљивања наведених превозних средстава и других добара; 2) превоза лица и добара или обуку возача за управљање наведеним превозним средствима.

Дакле, лица која се баве прометом, изнајмљивањем превозних средстава, превоза лица или обуку возача (рентакар предузећа, предузећа за обуку возача, такси превозници ...), имају право на одбитак претходног пореза (одбитни ПДВ) за трошкове поправке и одржавања возила, па чак и када је оно у лизингу, под условом да се возило користи искључиво за обављање делатности такси превоза.

Будући да тужилац, као такси превозник у систему ПДВ-а (што није било спорно а истакнуто у поднеску тужиоца од 24.01.2025. године), на основу закона има право да износ ПДВ-а исказан на рачуну за поправку возила употреби као порески одбитак (претходни порез) и тиме умањи своју обавезу према држави, тај износ пореза за њега не представља трошак односно економски терет. Дакле испостављени рачун за поправку, у делу ПДВ- не утиче на умањење његове имовине. Сходно томе, уговорна обавеза туженог осигуравајућег друштва, у конкретном случају, ограничена је на износ вредности поправке без ПДВ-а. Признавањем права на исплату ПДВ-а који тужилац истовремено може повратити кроз порески систем, тужилац би остварио имовинску корист која превазилази обим његове стварне обавезе настале поправком возила, што је противно природи уговора о осигурању и начелу да накнада из осигурања не може бити извор зараде. У више својих одлука Врховни Касациони суд, сада Врховни суд, је образложио да када штета у висини пдв није претпљена она се не исплаћује (Рев 4746/2020. ...)

Следом реченог произилази да је на правилно утврђено чињенично стање погрешно примењено материјално право, па је Врховни суд применом одредбе члана 416. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

Одлука о трошковима поступка донета је применом одредбе члана 165. став 2, те су туженом досуђени трошкови за састав ревизије са ПДВ-ом, будући да је пуномоћник адвокат доставио доказ да је евидентиран као дужник пореза на додату вредност. Трошкови на име таксе нису досуђени, јер нису опредељени.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић